

RESNICA O ŽIVLJENJU

Velikokrat se na vso moč trudimo, da bi spreminjali ljudi v naši okolici, pozabljamo pa, da lahko spremenimo le sebe in da se bodo drugi spremenili, če se bomo spremenili mi. Predvsem je tako tudi v partnerskih odnosih. Če smo nezadovoljni z odnosom, moramo mi narediti prvi korak in se spremeniti, le tako se bo odnos spremenil. Pomembno je tudi to, da partnerju dopuščamo, da je takšen kot je, da ga ne omejujemo. Omejujemo lahko le sebe, s svojimi zavestnimi in podzavestnimi vzorci, partnerju pa moramo dopuščati osebno svobodo. Osebna svoboda je nenadomestljiva.

Kateri čustveno miselni vzorci nas omejujejo? Kako bomo spremenili vzorce, ki nas delajo nezadovoljne? Kako bomo našli pot do sprejemanja samega sebe? Kako bomo našli notranjo moč v odpuščanju in ne v sojenju? Prvi korak je v sprejemanju samega sebe, da sprejmemo vse pluse in minuse na sebi, da spremenimo vse, kar na sebi lahko spremenimo, kar ne moremo, moramo sprejeti. In ko sprejemamo sebe, nas drugi ne bodo več motili. Nadaljna pot do naše ljubezni vodi skozi modrost in notranji mir. Le tega bomo dosegli, ko bo naše telo povsem umirjeno in neobremenjeno z vsakdanjimi stresi, nerazrešenimi odnosi... Kar se nam v življenju dogaja, so dogodki, naši subjektivni čustveno miselni odzivi nanje, povzročajo stres. Če bomo vse dogodke, ki se nam dogajajo, sprejemali kot nekaj dobrega, čeprav najprej ne izgleda tako, ti dogodki za nas ne bodo več stresni. Predvsem dogodki, na katere nimamo vpliva.. Velikokrat se zapletamo v marsikaj, potem pa nam gre na živce, ko se posledice kažejo v nadaljnjih neprijetnih situacijah. Zato je zelo pomembno, da se naučimo sprejemati odgovornost in posledice za svoja dejanja. Odrastemo takrat, ko se to naučimo. Ravno tako potem za nas ne bodo več stresni dogodki, ki so posledica naših napak. Vsakdo si je našel načine kako omejiti posledice stresa in dati iz sebe napetosti, ki so posledica le tega. Nekateri zavijejo v gostilno, nekateri se ekstremno ukvarjajo s športi, delom, nekateri preko spolnosti, nekateri boksajo v vrečo in tako dajejo ven svojo jezo... A če trenutno nimamo na razpolago tega načina sproščanja napetosti, se le ta še poveča. Pa tudi ti vzorci razbremenjevanja funkcionirajo nekaj časa, potem so neuspešni. Seveda je najbolje, da preprečimo, da dogodki na nas vplivajo stresno, ko pa se to dogaja, lahko prosimo svoje duhovno vodstvo, ki je naša duhovna pomoč, da z nekajminutno meditacijo našemu duhovnemu vodstvu predamo vse naše napetosti in vse kar nas bremeni, jih prosimo, da prečistijo naše misli in našo energijo in nam dajo vse kar rabimo... Tako bomo že v začetku omejili vplive stresa na naše življenje.

Deset let nazaj sem imel psa, ki je umiral za posledicami kostnega raka in v nekem trenutku njegovega trpljenja, sem si zaželel, da bi bolelo mene namesto njega. V tistem trenutku me je začel boleti desni kolk in bolečina ni popustila tri dni, psu pa ni bilo nič boljše. Takrat sem se naučil, da vsak nosi svoj križ sam in da ne smemo nositi ali sprejemati težav drugih. Ravno tako sem se takrat naučil, da če hočemo komu pomagati, se ne smemo čustveno vezati na njegove težave, saj takrat njegove težave v energetskem smislu postanejo tudi naše in mu veliko težje pomagamo. Kasneje sem se naučil tudi to, da drugim pomagamo takrat, ko nas za pomoč prosijo, mi presodimo, da smo jim sposobni pomagati in da si našo pomoč tudi zaslužijo.

V nekaj člankih nazaj sem pisal o duhovnih strukturah in o mnogo duhovnih pojmi. Pomembno pa je, da se začnemo zavedati, da je bistvo našega življenja naše življenje samo. Lepo je, da kaj preberemo in veliko zvedo o neskončnosti veselja in o tem da nikoli nismo sami, da imamo duhovno pomoč, ki nam vedno stoji ob strani. Sam ničesar ne berem, ne knjig, ne internetnih strani o duhovnosti, ampak so vsi članki in predavanja nastali na osnovi mojih duhovnih vpogledov v duhovni svet in duhovne pomoči nadangelov Mihaela, Uriela, Metatrona, Rafaela, Gabriela in Velike bele bratovščine in vseh ostalih duhovnih bitij luči, ki mi pomagajo na predavanjih, meditacijah in vsakdanjem življenju.. Ne smemo pa pozabiti, da je duhovnost naše življenje samo. Da nekdo ni duhovna oseba, če prebere nešteto duhovnih knjig in hodi na vse kar diši po duhovnosti in potem razmišlja kako duhoven je, ampak postanemo duhovni takrat, ko uredimo svoje življenje. Ko razrešimo vse svoje težave in se naučimo sproti reševati še tako majhne probleme. Ko si ustvarimo trdne fizične temelje, ki bodo steber naše prihodnosti. Tako tudi uravnotežimo svoje življenje in dosežemo popolnost svojega bivanja. Šele takrat nastopi tudi čas, da tisti, ki jim je Bog določil kakršnekoli duhovne darove, da se jim ti začnejo odpirati. Saj bomo šele takrat sposobni te darove uporabljati tako, kot je optimalno za nas in za druge.

Sandi